

19de Møde.

Lørdag den 26. Oktober, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om nogle midlertidige Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold.

Paa Formandens Forslag valgtes: *S: Frederiksen, Jørgen Jensen, Moestrup, Moltesen, Laurson, Slebsager, Stensballe, Svendsen, Borgbjerg, Stauning, C. Jacobsen, Keiser-Nielsen, K. Pedersen, Povlsen og Ellinger.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Forandringer i Grundloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2465).

Sagen sættes til Forhandling.

Formanden: Jeg skal bemærke, at det var min Hensigt at sætte paa Dagsordenen for Mødet i Dag ogsaa det Forslag til en Forandring i Grundloven, der er indbragt af den socialdemokratiske Gruppe, men jeg glemte det ved Slutningen af sidste Møde. Forslaget vil imidlertid komme paa Dagsordenen for det følgende Møde, og jeg vil ikke hindre Talerne i ogsaa i Dag at omtale Forslaget, hvis de dertil maatte finde Anledning.

Slebsager: Det, der fandt Sted forleden Dag, da den højtærede Konseilspræsident fremsatte Forslag til Forandringer i Grundloven, kan kortelig udtrykkes derved, at i Fremtiden skal Lovgivningsarbejdet her i Danmark helt og holdent lægges i den almindelige Valgrets Haand. Under denne Synsvinkel bør hele vort Arbejde i Forfatningssagen ses, og under det Arbejde, som vi nu gaar i Gang med for at tilvejebringe en ny Forfatning for det danske Folk, skal den almindelige

Valgret være det Grundlag, hvorpaa der bygges. Den skal være den Hovedhjørnen, uden hvilken ingen ny Forfatning kan bygges op, og naar dette Grundlag for Arbejdet uvægerligt fastholdes, vil Arbejdet ogsaa lykkes. Thi Tilliden til den almindelige Valgret er rodfæstet baade dybt og stærkt i det danske Folk.

Naar den almindelige Valgrets Idé slog saa stærkt igennem allerede i 1848, laa det utvivlsomt i, at vort Folk under Datidens vanskelige Forhold kom ind i en stærk national Rejsning. Den triende Fære Syd fra bragte vort Folk til at slutte sig tættere og tættere sammen i Følelsen af, at naar den jævne Mand var god nok til med sit Liv at værne Fædrelandet, var han ogsaa god nok til lige med alle andre Statsborgere at faa Indflydelse paa, hvorledes de bedste Betingelser for Folkets aandelige og materielle Udvikling skaffedes til Veje. Udfra denne Følelse blev den grundlovgivende Rigsforsamling valgt ved almindelig Valgret, og den Forfatning, der blev Resultatet af denne grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger, var helt og fuldt bygget op paa den almindelig Valgret. Juni-Grundlovens Folketing valgtes ved direkte Valg af de 30-aarige Mænd, og Juni-Grundlovens Landsting valgtes ved indirekte Valg af ganske det samme Vælgerkorps. Det var ikke Grundlovsfædrenes Tanke, at de to Ting skulde være ens. Saa kunde man lige saa godt være gaaet til et Etkammersystem. Nej, Tanken med et Landsting var, at det skulde være et prøvende og overvejende Ting, der kunde holde igen, hvis det syntes, at der af Folketinget var fattet en for hurtig og maaske overilet Beslutning. Landstinget kunde saa bringe Sagen frem til fornyet Drøftelse og fornyet Overvejelse. Landstinget skulde virke regulerende. Det skulde være i Stand til for en Tid at dæmme op for en Sag, men det skulde ikke være stærkt nok til at standse en Sag, naar den viste sig at have et virkeligt Flertal for sig i Befolkningen.

At skaffe et saadant Landsting af regulerende Art, et Landsting, hvor fremfor alt en rolig og moden Overvejelse hørte hjemme, søgte man til Dels at naa ved en Valgbarhedscensus. Landstingets Medlemmer skulde være modne Mænd, derfor kunde ingen faa Sæde i Juni-Grundlovens Landsting, medmindre han var fyldt 40 Aar. Landstingets Medlemmer skulde endvidere have en Indtægt af mindst 1,200 Rigsdaler eller svare en direkte Skat til Stat og Kommune af mindst 200 Rigs-